

[Finansministeren]

Lovforslaget indebærer, at samordningsfradraget afskaffes ved, at det omlægges fra at være et fradrag for de over 67-årige tjenestemandspensionister til et tillæg for de under 67-årige. Samtidig ændres pensionsberegningen, så pensionen i det foreslåede system som udgangspunkt beregnes som 57 pct. af den pensionsgivende løn – med loft, så stigningerne maksimeres til 10.000 kr., og med tillæg til de højeste pensionsaldrer i skalatrin 1-31.

Tillægget til de under 67-årige modsvarer det hidtidige samordningsfradrag og er derfor som dette alene afhængigt af den optjente pensionsalder. Tillægget bortfalder, når pensionisten fylder 67 år.

Efter forslaget sikres det via overgangsordninger, at ingen nuværende pensionister ved omlægningen får lavere pension. De næste 3 årgange af nytilkomne pensionister bliver stillet på samme måde, hvorefter man gradvis over 5 år tilnærmer sig det fremtidige niveau, og fortsat således, at nedadgående ændringer i pensionsniveauet ikke berører de personer, der allerede er pensionerede.

Ægtefællepensionen fastsættes til 71 pct. af tjenestemandens pension, og samtidig gennemføres der forbedringer af vilkårene for yngre ægtefællepensionister ved, at mindstepensionen hæves til pensionen ved 15 år, og ved at børnepensionen forbedres. Desuden indeholder forslaget andre forbedringer, der tilsigter at bringe ægtefællepensionen mere på linie med tilsvarende bestemmelser i andre arbejdsmarkedspensionsordninger.

Herudover indeholder lovforslaget visse præciseringer om reglerne omkring tjenestemandens opnåelse af pension ved sygdom samt spørgsmålet om videregivelse af enkeltpersoners helbredsoplysninger, som Finansministeriet har indhentet til vurdering af pensioneringsgrundlaget.

Idet jeg henviser til lovforslagets bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje Ting.

Industriministeren (Trøjborg):

Hermed har jeg den ære for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om statstilskud til hjemmeservice.

(Lovforslag nr. L 307).

Lovforslaget har flere formål. Formålet er at fremme beskæftigelsesmulighederne for ufaglærte lønmodtagergrupper, at mindske incitamentet til at købe sort arbejde, at fremme erhvervs mulighederne for virksomheder, der udbyder serviceydelser til private husholdninger, og at hjælpe husholdningerne til at få udført serviceydelser i hjemmet.

Regeringen har taget initiativ til generelle omlægninger af skattesystemet, der skal nedbringe den høje marginalbeskatning. Dette lovforslag skal ses som et supplement til disse bestræbelser, men retter sig specifikt mod de særlige forvridninger på hjemmeserviceområdet. Disse forvridninger gør det lidet attraktivt for private husholdninger at købe hjemmeserviceydelser på det regulære marked i stedet for enten at gøre arbejdet selv eller at købe ydelserne på det sorte marked.

Forslaget skal endvidere ses på baggrund af Finansministeriets oplæg fra oktober 1992 »Vejen til fuld beskæftigelse«, hvori der er redegjort nærmere for behovet for tiltag, der reducerer disse forvridninger.

Der er tale om en 3-årig forsøgsperiode, hvorefter industriministeren inden for en årlig ramme på 1 mia. kr. yder tilskud til husholdningerne til betaling af hjemmeserviceydelser, som leveres af momsregistrerede virksomheder. Tilskuddet er på 65 kr. pr. times udført arbejde. Der ydes tilskud til husholdningsarbejde, der udføres for en forbruger på forbrugers bopæl. Det støtteberettigede arbejde omfatter bl.a. rengøring, vinduespuddning, vask, madlavning, indkøb, havearbejde og snefykning. Der gives ikke tilskud til pasning og pleje af familiemedlemmer eller til anlægs- og reparationsarbejder i husstanden.

For at begrænse mulighederne for misbrug af tilskudsordningen fastsættes det, at der maksimalt kan ydes tilskud til 125 timers arbejde pr. kvartal, som en virksomhed har udført for en bestemt forbruger eller dennes husstand. Ligeledes kan der ikke ydes tilskud til det arbejde, en virksomhed udfører for virksomhedens ejere eller for forbrugere, der er nærtstående i forhold til virksomhedens ejere. For at imødegå »kreativ fakturering« kan tilskuddet ikke overstige 130 pct. af det beløb, forbrugeren skal betale, når udgifterne til materialer, kørsel m.v. er fraregnet.

[Industriministeren]

Tilskuddet udbetales til virksomhederne, der udfører arbejdet, og modregnes på regningen ved forbrugers betaling for ydelsen. Mod forevisning af dokumentation for det udførte arbejde refunderes virksomheden det samlede beløb for de akkumulerede tilskud.

Det er ifølge lovforslaget kommunalbestyrelserne, der skal administrere ordningen, herunder afgøre, om det arbejde, virksomhederne indberetter til kommunerne, er omfattet af ordningen. Kommunerne skal ligeledes rådgive om ordningen og hjælpe med formidlingen, således at borgerne ved henvendelse til kommunen kan få oplysning om, hvilke virksomheder der udbyder støtteberettigede ydelser.

Omfanget af støttespild – dvs. tilskud til aktiviteter, der alligevel ville blive udført – skønnes begrænset. Det skyldes bl.a., at der i dag kun er begrænsede aktiviteter på det regulære marked for sådanne ydelser.

Det skønnes, at den øgede efterspørgsel efter hjemmeservice samlet vil resultere i mellem 5.000 og 8.000 flere beskæftigede. Disse arbejdspladser vil fortrinsvis komme de grupper til gode, der er særligt hårdt ramt af ledighed.

Konvertering af sort arbejde til regulære arbejdspladser vil – i sig selv – medføre afledte skatte- og momsbetalinger, som antages fuldt ud at opveje det direkte provenutab som følge af tilskud til konvertering. Omlægningen af husholdningernes forbrug mod øget forbrug af hjemmeservice medvirker til øget beskæftigelse og indkomst, hvorved skatteindtægterne øges. Dertil kommer, at en forøgelse af den samlede beskæftigelse vil medvirke til at sænke udgifterne til dagpenge og kontanthjælp. Nettoudgifter for de offentlige finanser skønnes derfor i de første år at udgøre omkring 0,3–0,4 mia. kr. pr. år.

På grund af de forventede gunstige effekter på den strukturelle ledighed vil ordningen også på længere sigt medvirke til en permanent bedre beskæftigelsessituation. Dette vil have en positiv effekt på de offentlige finanser på lang sigt.

Da der er tale om en helt ny ordning, foreslås det, at industriministeren bemyndiges til at kunne fastsætte nærmere regler om ordningens udformning, herunder om, hvilke ydelser der kan ydes tilskud til, samt om tilskudsbeløbet størrelse. Dette kan blive aktuelt med henblik på at sikre, at ordningen lever op til for-

målet, og at omgåelsesmulighederne minimeres.

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Industriministeren (Trøjborg):

Hermed har jeg den ære for det høje Folketing at fremsætte:

Forslag til lov om tilskud til iværksættere.
(Lovforslag nr. L 308).

Lovforslaget giver iværksættere mulighed for at søge om tilskud til udgifter afholdt til uddannelses- og rådgivningsaktiviteter. Formålet med ordningen er via en opgradering af iværksætters kompetence at forøge overlevelseschancerne for iværksættervirksomheder samt at øge vækst- og dermed beskæftigelsesmulighederne i de små, nye virksomheder.

Erhvervsudviklingsrådet anbefalede i efteråret 1992 at gennemføre forslaget om en såkaldt klippekortsordning med det formål at tilføre viden til iværksættere.

Lovforslaget indeholder en bemyndigelse til at yde tilskud til refusion af omkostninger forbundet med rådgivnings- og uddannelsesaktiviteter. Tilskuddet udgør op til 70 pct. af udgifterne inden for en ramme på 30.000 kr., bortset fra de udgifter, der er forbundet med godkendelsen af en forretningsplan for den nyetablerede virksomhed.

Der stilles i forslaget krav om, at virksomheden etableres på et så grundigt gennemtænkt og bearbejdet forretningsgrundlag, at der er en reel mulighed for, at virksomheden vil kunne overleve. Iværksætteren skal derfor, før tilskud kan gives, have et foreløbigt forretningsgrundlag for den pågældende virksomhed godkendt.

Dette princip vil gælde både for tildeling af klippekortsydelsen og for retten til at kunne oppebære den såkaldte etableringsydelse i medfør af arbejdsministerens lovforslag om en aktiv arbejdsmarkedspolitik.

Iværksætteren skal med andre ord beskrive den nystartede virksomheds grundlag. De krav, der stilles til beskrivelsen i den foreløbige forretningsplan, vil ligge på linie med de krav, der stilles af pengeinstitutter, som skal vurdere en given virksomheds kreditværdighed. For iværksætteren betyder dette, at beskrivelsen, der udarbejdes i forbindelse med ansøgningen